САМОДОПОМОГА

ЕКОНОМІЧНО - КООПЕРАТИВНИЙ КВАРТАЛЬНИК

SELF - HELP

862 Main St. Winnipeg 4, Man.

A UKRAINIAN QUARTERLY OF COOPERATION AND ECONOMY

РІК VII. БЕРЕЗЕНЬ, 1962, ВІННІПЕГ, МАН. — MARCH, 1962, WINNIPEG, MAN. ЧИСЛО 1 (17)

58 Українських Кредитівок у Канаді

Впродовж минулого року заіснували в Манітобі дві нові кредитівки в українських округах. **Кредитівка в Роркетон** отримала чартер 4 січня 1961 року. Членами-основниками її являються: Леонард Харжевський, муніципальний секретар; Іван Б. Пуляк, Френк Папуґа, Данило Регалюк — торгівці; Степан Джінджера, учитель; о. Іван Шолдак, духовник, Осип Алберт Вербицький, торгівець оливою; Петро Василь Панаґапка, фармер; Михайло Ганчар, службовець і Анна Регалюк, господиня.

Друга **Кредитівка в Бирч Ривер** отримала чартер 9 червня, м. р., а між її членами-основниками стрічаємо такі українські імена: Яків Григоришин, торгівець; Петро Шевчук, Пилип Веґер, Петро Возьний — фармері; Давид Юзик, управитель гаражу; Рахиля Вікторія Шевчук, господиня і Микола Стенлей Топоровський, робітник.

Крім того довідались ми принагідно про українську кредитівку в **Келґари, Алта.**, і то небагато. З початком березня ц. р. мала ця нова кредитівка 118 членів і понад 30 тисяч майна. Урядує лише раз в тиждень — в пятницю. Скарбником її є Володимир Папірик. — Сподіємось, що згодом вдасться нам зібрати більше відомостей про діяльність кредитівки в Келґари.

Доповнивши рекорди наші повищими відомостями, можемо ствердити такий стан про наші кредитові спілки в Канаді: Манітоба — 22; Саскачеван — 6; Алберта — 6 або разом на Заході — 34 кредитівки. На Сході Канади діє 24 кредитівки, а саме в Онтаріо — 20 а в Квебеку — 4. Загальне число українських кредитівок в Канаді з кінцем 1961 року — 58. Якби ми так спромоглися зібрати докладні відомості про усі ці наші кредитівки, був би це незвичайно цікавий матеріял про нашу організованість в кооперативній ділянці та про наш вклад в культурне й господарське життя.

В. Т.

Важне Повідомлення

КРАЩІ ВИГОДИ ДЛЯ ЩАДНИКІВ

Дійсна ощадність в Карпатії — це той гріш, що лежить ненарушений через цілий рік, себто до 31 грудня. За минулий рік платили ми від такої ощадности 4½% — за сто долярів зложених з початку року, найдальше до 5 січня, та оставлених на рахунку уділів до 31 грудня — виплачено було $4.50.

Від грошей вложених на депозит, яких член частіше вживає — вкладає й вибірає — платить Карпатія 2% й вичисляє відсотки від найменшої суми в кожнім кварталі.

Щоб дати змогу щадникам мати більшу користь з ощадностей — впроваджує дирекція Карпатії новий рід ощадностевих рахунків т. зв. **"термінові депозити"**, а саме: 1) від грошей вложених котрогонебудь дня в році на час трьох місяців (90 днів) — отримує щадник 2¾%; 2) гроші зложені на час 6 місяців — зароблять 3¼%; а 3) терміновий вклад на 12 місяців — 4%.

Член підписує заяву, на який речинець вкладає гроші, а управа виплачує з останнім днем в речинці належний відсоток. Такий рахунок автоматично продовжується на дальший такий самий речинець і на тих самих умовах — якщо член не зголошує ніякої зміни.

З нагоди ВЕЛИКОДНЯ

бажаємо Всім Членам Кред. Спілки "Карпатія" і Кооперативи "Калина", їх Родинам і всім Читачам "Самодопомоги"

Радісних Свят!

Дирекція, Кредитовий Комітет, Ревізійна Комісія і Управа "Карпатії" — Дирекція і Управа "Калини" — і Редакція "Самодопомоги".

СЛОВНИЧОК ТОРГОВЕЛЬНИХ ТЕРМІНІВ

Дуже нам такий придався б. Начисляємо сьогодні понад півсотні кредитових спілок в українських громадах — в трьох степових провінціях на Заході і в Онтаріо та Квебеку на Сході Канади. В самих кредитівках — невчисляючи других видів наших кооператив — є сьогодні не менше чим 25 тисяч членів. Наші кредитівки в більшості виготовляють річні звіти для своїх членів в українській мові, досить поважне число виготовляє двомовні звіти — по-українськи і по-англійськи — і лише кілька наших кредитівок друкують свої звіти виключно по-англійськи.

Переглядаючи понад десяток таких звітів за минулий рік находимо в них велику різноманітність всяких технічних назв. Для прикладу наведемо лише кілька термінів часто вживаних у звітах. На одну вперту назву в англійській мові в нас нераз є кілька виразів. І так:

Credit Union — кредитівка, кредитова спілка, кредитова кооператива, кредитова юнія.

Manager — управитель, керівник, директор, менеджер, менаджер, касієр, касир, скарбник.

Balance — білянс, баланс, балянс, маєтковий стан.

Borrower — боржник, довжник, позичковець, позичковець.

Equipment — урядження, устаткування, виряд, інвентар.

Mortgage Loans — позички гіпотечні, морґеджові, морґеджеві, моргечеві, застав на реальности.

Стан такий не свідчить ані про багатство української мови ані про наш великий мовний смак.

Мова це ознака нашої культури. Не бракує нам у Канаді мовознавців. Мабуть не було б великих труднощів випрацювати й видати навіть англійсько-український словничок в цій ділянці. Потрібне це особливо тому, що робляться в нас заходи впровадити українську мову до вищих публічних шкіл (на прим., в Манітобі) і там напевно такий словничок дуже пригодився б.

В. Т.

Андрій КАЧОР

НАШІ ОСЯГИ У ВІННІПЕҐУ ЗА 1961 РІК

Знова один рік праці за нами. Як кожного, так і цього року управи поодиноких наших кредитових кооператив у Вінніпеґу "ставали на суд", на Загальних Зборах перед членами, щоб публічно зробити підсумок своєї праці за минулий рік, вислухати заввагі й побажання членів щодо своєї діяльности та витягнути позитивні висновки з добрих і щирих порад на біжучий 1962 рік.

Останній рік, поминаючи наші організаційні недоліки, назагал був тяжким роком для всіх кредитових кооператив у Канаді, а в Манітобі зокрема. На те склалися різні причини. Натягнені політичні відносини між Сходом і Заходом, зокрема неперервна берлінська криза, події в Конґо, змагання за господарський ринок збуту і зменшення канадійського експорту, а далі спір директора Канадійського Банку Койна з міністром фінансів Флеминґом та подібні інші події мали відємний вплив на нормальний розвиток господарського життя в Канаді. У висліді зросло безробіття, зросли задовження держави і федеральний уряд мусів випустити нові державні бонди на рятунок свого платничого бюджету. За прикладом федерального уряду пішов також провінціяльний уряд Манітоби, що теж випустив високопроцентові бонди, якими стягнув майже всю вільну готівку, яка була на нашому міському ринку.

Самозрозуміло, що в таких господарських умовинах, при занедбанні організаційної роботи, досі не вдалося нам оживити "Кооперативної Громади"; всі українські кредитівки в Вінніпеґу не мали такого приросту членів і грошевих вкладів, що могли б їх мати при трохи більш інтенсивній та скоординованій спільній діяльности.

Все ж таки висліди наших кредитівок, беручи до уваги вище наведені "оправдання", можемо назагал назвати задовільними, що й бачимо з нижче наведених показників членства та оборотових фондів за 1961 рік у порівнянні до 1960 року. А ці показники є наступні:

Назва кредитівки:	Члени: 1960 р.	1961 р.	приріст	%
Карпатія	2,024	2,161	137	6.8
Віра	618	679	61	9.8
Півн. Вінніпеґу	402	468	66	16.0
Поступ	236	245	9	3.6
Дніпро	204	214	10	4.9
Св. Михайла, Транск.	130	138	8	6.2
Дністер	79	105	26	32.9
Степ	102	118	16	15.7
Пресв. Евхаристії	118	120	2	1.7
Разом	3,913	4,248	335	8.5

Як бачимо, в останньому році ми навіть не осягнули 10% приросту нових членів. Пересічно на одну кредитівку припадає 472 члени і 8.5% приросту, одначе ця висока кількісна пересіч є коштом Карпатії, яка сама має округло 50% членства всіх наших кредитівок у Вінніпеґу. Навіть Карпатія в останньому році у відсотковому відношенні має приріст нових членів менший на 1.7% від загальної пересічі. У попередньому році загальний приріст нових членів становив 13.5%. Небагато краще виглядає фінансовий стан наших кредитових кооператив у Вінніпеґу за минулий рік. Погляньмо на їх оборотові фонди і порівняймо до стану в 1960 році, а побачимо, що приріст був на половину менший, ніж ми всі сподівалися. Ось цифри:

Назва кредитівки:	Оборотові фонди: 1960 р.	1961 р.	приріст дол.	%
Карпатія	1,678,369.00	1,840,430.00	162,061.00	8.8
Віра	407,176.00	506,012.00	98,836.00	24.2
Північного Вінніпеґу	303,549.00	391,108.00	87,559.00	28.8
Поступ	121,150.00	141,664.00	20,514.00	16.9
Дніпро	94,463.00	99,074.00	4,611.00	4.9
Св. Михайла	33,925.00	42,519.00	8,594.00	25.4
Дністер	11,442.00	30,062.00	18,620.00	162.0
Степ	12,807.00	26,432.00	13,625.00	106.4
Пресв. Евхаристії	14,183.00	16,556.00	2,373.00	14.3
Разом	2,679,437.00	3,091,484.00	412,047.00	15.4

Фінансово, як бачимо, ми зросли на 15.4% — минулого року цей приріст становив 30.6%. Пересічно, на одну кредитівку припадає 343,500 дол. При тому три кредитівки мають майна більше від пересічі, а шість менше. Одна виказує спад майна на 14.3%, одначе сама Карпатія має округло 60% майна всіх наших кредитівок.

ПРОВІД КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ У ВІННІПЕҐУ Й ОКОЛИЦІ 1962 РОКУ

"КАРПАТІЯ"

(Загальні Збори відбулись 24. II. 1962)

Дирекція:

Д. Корнел — голова
Михайло Коваль — заступник
Сергій Радчук — секретар
Михайло Новицький — директор
Проф. Яр. Б. Рудницький — директор

Кредитовий Комітет:

Микола Одайський — голова
Борис Гайворон — секретар
Іван Вахняк — член
Михайло Семанич — член

Ревізійна Комісія:

Іван Геврик — голова
Іван Байрак — секретар
Михайло Подворняк — член

Управитель: Іван Шкварчук

Урядові години: вівторок, середа, четвер, пятниця і субота — від 9 год. ранку до 7 год. ввечері.

Адреса: 862 Мейн Стріт, Вінніпеґ, телефон: JU 6 - 1223

КРЕДИТІВКА ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕҐУ

(Загальні Збори відбулись 20. II. 1962)

Дирекція:

Андрій Господин — голова
інж. М. Боровський — заступник
Михайло Воробець — секретар
Іван Ганущак, інж. А. Качор,
П. Крещук і Гр. Мозіль — директори.

Кредитовий Комітет:

Степан Мокрій, Ол. Дзюрдзєвич і Мих. Чайківський.

Ревізійна Комісія:

Роман Кисілевський, Ол. Рій і Степан Сабара.

Управитель: інж. Андрій Качор.

Урядові години: понеділок, середа, пятниця від 6 до 8 год. вечора, в суботу від 2 до 4 по полудні.

Адреса: 667 Флора Авеню, Вінніпеґ. Телефон: JU 9 - 8808.

КРЕДИТІВКА "ДНІСТЕР" У СТ. БОНІФАС

(Загальні Збори відбулись 17. II. 1962)

Дирекція:

А. Марків — голова
В. Копичанський — заступник
М .Самсін — секретар
І. Івахів — скарбник
М. Мелещук — директор.

Кредитовий Комітет:

Гр. Фенюк, Іван Каптій, М. Обуховський.

Ревізійна Комісія:

Олекса Суровий, Борис Гнатієвич, В. Петрів.

Управитель: Л. Процак.

Урядові години: кожного дня в тижні, крім неділь, перед і по полудні.

Адреса: 613 Меріон Стріт, Ст. Боніфас, Ман. Телефон: CH 7 - 3943.

ВІРА

(Загальні Збори відбулись 9. II. 1962)

Дирекція:

Іван Панас — голова
Маріян Міхневич — секретар
Микола Рослицький — директор
Михайло Чумак — директор
Степан Дурбак — директор.

Кредитовий Комітет:

Михайло Білик — предс.
Іван Паркасевич — секретар
Микола Карпій — член.

Ревізійна Комісія:

Іван Рокита — голова
Андрій Климчук — секретар
Осип Шелепко — член.

Управитель: Семен Романів; асистент: Іван Іванчук.

Урядові години: кожного дня в тижні — перед і попол.

Адреса: 804 Селкірк Авеню. Тел. JU 2 - 4882.

ДНІПРО

(Загальні Збори відбулись 4. III. 1962)

Дирекція:

Василь Запісоцький — голова
Степан Будзан — заступник
Ф. Бащак — секретар
Іван Дутка і Д. Шеремета — директори.

Кредитовий Комітет:

Й. Стефура — голова
С. Паучок — секретар
М. Радавець — член.

Ревізійна Комісія:

А. Загорода — голова
Мгр. Петро Салига — секретар
С. Рогатинський — член.

Адреса: 49 Юклид Авеню., Вінніпеґ 4, Ман. Телефон: WH 3 - 8990

A CREDIT UNION AT THE UNIVERSITY

By Professor J. B. Rudnyckyj

Від Редакції: Щоб уможливити читання цієї статті членам університетської кредитівки й тим самим поширити "Самопоміч" між не-українськими читачами, містимо статтю проф. Рудницького в англійській мові.

Credit union movement at the University of Manitoba in Winnipeg is comparatively new venture. It was only in 1957 that the **"Campus Credit Union"** came into being thanks to efforts of those members of the University staff who realised the moral and practical value of it in the life of the Campus community.*) Although several people of good will contributed (and are contributing) to the organization and the growth of the Union one name should be mentioned in this connection and it is that of Professor Solomon Sinclair, Head of the Department of Agricultural Economics and Farm Management at the University of Manitoba. It was his initiative and wise advise that the "Campus Credit Union" was founded and that I myself joined it at its inception.

To be true, I do not think that Sol had much difficulty in selling his idea to me. I knew well the importance of the co-operative movement in the life of a community. At that time I was an active member of five Ukrainian co-operative associations in Winnipeg: "Carpathia Credit Union Society" and "North Winnipeg Credit Union Society", in addition to "Kalyna", "Nadia" and "Zoria" — consumers co operatives. I saw a considerable credit union movement at the other Universities, including the Library of Congress Credit Union in Washington, D. C., and many other unions on the American continent. A credit union at our University was — in my opinion — a "necessitas sine qua non" and it was only with greatest pleasure and satisfaction that I joined the "Campus Credit Union" in 1957. Now I am in proud possession of a **"Pass Book No. 19"** and can successfully compete with such veterans of credit union movement in Manitoba as Mr. Kowal ("Pass Book **No. 1**) or Mr. Cornell ('Pass Book **No. 5**) . . .

***

After six years of operation "Campus Credit Union" shows a considerable growth and an excellent prospect for the future development. From the report of the Treasurer — Manager of the Union, Professor A. W. Wood of the Department of Agricultural Economics and Farm Management, presented at the Annual Meeting of the Union on January 29, 1962, we learn that its membership is 137.

Net earnings, after payment of all expenses and setting aside of statutory reserves, amount to $1,028. This was made possible by the increase in the volume of shares which reduced the amount that had to be borrowed in order to meet the demand for loans.

A very important observation was made in Professor Wood's report which — in our opinion — is valuable for all the credit unions and which here is quoted **in extenso:**

"Some potential business was lost to commercial banks during the year because of the claims of the banks that their interest rate is six percent and therefore lower than that of the Credit Union. *All* of the bank loans involved were examined and the cost to the borrower was found to be *higher* than it would have been had they borrowed from the Credit Union. It is hoped that all members who wish to borrow will, in the future, check with the Credit Union Manager to be sure he is not paying more interest to the bank or on time payment plans than he would pay at the Credit Union. It should also be noted that returns to shareholders on savings are higher in the Credit Union than in almost any other type of savings or investment. In addition to this your savings are insured to 100% of their value up to certain age limits. All loans are also fully insured. This is not always the case with loans made by other agencies."

The Annual Meeting of the "Campus Credit Union" approved the recommendation of the Board of Directors to pay **a dividend of 5%** on shares, and **a rebate** on interest paid by borrowers **of 20%**. These are — as far as we know — the highest rates in Manitoba. Gross Income for the year amounted to $ 1,907,00 and the assets at the end of the year reached $ 20,831.00.

The prospects are excellent for future expansion of the "Campus Credit Union". Within a few years it should be able to finance all the short term and some of the long term borrowing needs of its members. It is also planned to rent office space and employ at least a part time staff in order to better serve the members and make a more rapid growth possible.

Quod Bonum, Felix, Faustum, Beatumque Sit!

---

*) The Ukrainian "Alpha Omega Credit Union" at the University of Manitoba, founded in 1949, was - to our knowledge - the 'oldest' credit union at this institution. Unfortunately and regrettably enough it ceased its operations in 1961.

З ЖИТТЯ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ У ВІННІПЕҐУ

Під цю пору діють у Вінніпеґу чотири українські споживчі кооперативи. З того дві є опалові — **Кооператива Північного Вінніпеґу і Кооперативне Об'єднання** в Ст. Бонифас, а дальше **Народна Кооператива** — споживчих товарів і найстарша наша **кооператива "Калина"** з відділами: книгарня, домашне приладдя і асекурація (вогнева й автомобілів).

Хоч кожна з цих кооператив в своїй ділянці і в крузі своїх членів дає дуже корисні й цінні услуги, мало про їхню діяльність пишеться. Немає наразі також жадних виглядів на те, щоб організувати нові ділянки, а причини такі самі як деінде в наших середовищах в Канаді і загально в нашому громадському житті — замало громадського духа.

НАРОДНА КООПЕРАТИВА

Річні Загальні Збори Народної Кооперативи відбулись в пятницю, 16 лютого, в залі Рідної Школи ім. М. Шашкевича. Торги за минулий рік виносили $ 93,280.00, при чім груба надвишка була $ 12,940.00. Крім того інші прибутки (рабат з кооп. гуртівні, пошта і комісове) виносили $ 1,466.00 — отже разом $ 14,406.00. Після відчислення коштів завідування в сумі $ 13,495.00 і великих відписів в сумі $ 1,500.00 та відсотків від позичок $ 82.00 — замкнено рахунок оборотів стратою $671.00.

Майно кооперативи подане сумою $ 27,152.00, з чого $ 15,124.00 припадає на будинок і устаткування. Чисте членське майно: уділи і запасні фонди — становлять разом суму $ 16,886.00 або 62% білянсової суми, що в наших обставинах треба вважати здоровим явищем.

До дирекції на 1962 рік ввійшли: Ф. Бащак — голова; С. Будзан — заступник, Д. Юськевич — секретар, П. Семенчук — скарбник; В. Бойчук, М. Дивонюк, Л. Ништа і Я. Ґаба — директори. Контрольна Комісія: В. Запісоцький, Т. Сидор і Ф. Мендрик.

КООПЕРАТИВА ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕҐУ

— "Коли плануєте збори Вашої кооперативи, пане Будка, цього року?" — запитуємо телефоном, щоб бодай згадати в пресі про цю опалову кооперативу.

— "Десь в останнім тижні травня або з початком червня" — відповідає.

— "А як Ваші торги — йдуть в гору чи в долину?"

Тут уже починається довше вияснення, а саме: вугілля продається менше, натомість зростає запотребування на оливу. Одначе в засаді обороти кооперативи майже ті самі, що в минулому році т. є около $ 170,000.00, при чому продаж вугілля оцінюємо на 106 тисяч, оливи 55 тисяч, дров на 5 тисяч і ґазоліни на около $ 2 тисячі.

П. Данило Будка є незмінним управителем кооперативи від її заложення 1932 року, а головою дирекції на 1961/2 рік є п. Іван Байдак.

КООПЕРАТИВА "КАЛИНА"

Хоч діловий рік Калини кінчиться 31 грудня, через кілька останніх років Річні Збори відбувались аж в осени. За 1960 рік відбуто збори 10 листопада м. р. Торги кооперативи за звітний рік виносили несповна 30 тисяч долярів. Хоч надвишка з оборотів була незначна — всього $ 192.00, Збори ухвалили виплатити 3% дівіденди від уділів. Маєткова сума подана була цифрою $ 47,195.00, в тім вартість будинку і устаткування разом $ 27,250.00.

На зборах вибрано було дирекцію в складі: Д. Ріпак — голова, Іван Кучер — заступник, ред. Мих. Погорецький — секретар, М. Семанич — скарбник і Д. Корнел — директор. Ревізійна Комісія: мгр. Іван Геврик, Мих. Новицький і проф. Яр. Б. Рудницький.

Річні Збори в цім році відбудуться 4 травня.

23 лютого, 1962, в Авдиторії Українського Нац. Дому при вул. Мейн Стріт, у Вінніпеґу, відбулись XXIII. Річні Загальні Збори Ощадно-Кредитової Спілки "Карпатія". Участь у Зборах взяли понад 270 членів і членкинь. Відкрив Збори довгорічний голова Дирекції, п. Д. Корнел. Проводив Зборами адв. М. Барилюк, а секретарювали — ред. М. Погорецький і вчитель М. Фірман.

Привітавши приявних членів, голова Дирекції попросив Збори постанням із місць і хвилинною мовчанкою вшанувати членів, що відійшли у вічність упродовж 1961 року і в перших двох місяцях цього року. А таких членів було 13: Євгенія Калужняцька, Василь Гапанович, Михайло Сухецький, Катерина Сербинюк, Лилі Крис, Андрій Панченко, Михайло Остапович, Микола Антонюк, Михайло Юрків, Богдан Чубенко, Степан Попович, Михайло Батіг і Петро Мантина.

Звіти голови Дирекції, Д. Корнела і секретаря, адв. Сергія Радчука, голови Кредитового Комітету, Миколи Одайського і управителя "Карпатії", Івана Шкварчука, прийняли Збори з великим вдоволенням. Ці звіти фактами і цифрами доказували, що "Карпатія" далі розвивається успішно під кожним оглядом, дає задовільну забезпеку уділовцям і вкладачам та добру послугу членам-позичковцям. Стан кредитівки є під кожним оглядом здоровий і солідний.

У порівнянні з 1960 роком, майно кредитівки в 1961 році збільшилось на $172.000.00 до загальної суми $1,840,430.00. Упродовж 1961 р. вступило до "Карпатії" 231 нових членів і стан членства з кінцем року був — 2,161. Пересічна ощадність на члена в уділах і депозитах є $787.00. Упродовж ділового року уділено 463 позички на суму $695,000.00. Надвишку з прибутків, що виносила $63,759.00, розділено так, що виплачено 4.5% дивіденди від уділів, 10% звороту від відсотків позичковцям, а решту розділено на освітній фонд і спеціяльну резерву. З такого освітнього фонду виплачено мин. року $453.59, а зі спеціяльного фонду $1,000.00 на Памятник Т. Шевченкові. Касові обороти від 1 січня до 31 грудня, 1961, становили суму $1,844,000.00.

Всі звітовики відмічували, що кредитівка потребує більше оборотового капіталу. Цей капітал можуть члени постачити, як вкладатимуть більше своїх ощадностей до кредитівки і робитимуть більше звичайних позичок, а менше морґеджових.

Голова Ревізійної Комісії, п. Іван Байрак, звітував, що діловодство в "Карпатії" було ведене зразково, що також потвердили державні інспектори. Річний фінансовий звіт вповні відповідає записам у головній книзі і вірно представляє маєтковий стан кредитівки.

Під час Зборів зроблено світлини з приявних членів і членкинь "Карпатії". Ці світлини, оформлені в табльо, містимо на цій сторінці "Самодопомоги".

У першому ряді згори, від ліва до права: **Адв. Михайло Барилюк** — предсідник Зборів, **п. Дмитро Корнел** — голова Дирекції, **п. Михайло Новицький** — уступаючий заступник голови Дирекції, що на Зборах знову був вибраний членом Дирекції, **проф. д-р Ярослав Б. Рудницький** — директор, **п. Іван Шкварчук** — управитель "Карпатії".

У другому ряді, від ліва до права: **Адв. Сергій** ... **чук** — секретар Дирекції,**Група учасників** Зборів, **Микола Одайський** — голова Кредитового Коміте...

У третьому ряді, від ліва до права: **Інж. Василь** ... **польницький** — піонерний кооперативний діяч у ... наді, основоположник і постійний працівник "Кар... тії" і голова Української Кооперативної Громади ... Манітобі; **Група учасників** Зборів, **п. Іван Байрак** ...

голова — тепер секретар — Ревізійної Комісії.

У четвертому ряді, від ліва до права: **Ред. Михайло Погорецький** — зв'язковий "Карпатії" з громадянством і секретар Зборів, учитель-прнципал **Михайло Фірман** — секретар Зборів, **адв. Сергій Радчук, адв. Михайло Барилюк** — предсідник Зборів, **п. Дмитро Корнел** — голова Дирекції, **п. Іван Шкварчук** (звітує), **п. Михайло Новицький, проф. д-р Ярослав Б. Рудницький, мґр. Іван Геврик** — уступаючий секретар — тепер голова — Ревізійної Комісії, **п. Микола Одайський, п .Борис Гайворон** — діючий секретар — тепер вибраний секретар Кредитового Комітету, **п. Михайло Семанич** — діючий член — тепер вибраний член Кредитового Комітету, **п. Іван Байрак, п. Михайло Подворняк** — члени Ревізійної Комісії.

Бракує на світлинах уступаючого члена Дирекції, **п. Михайла Коваля,** що був знову вибраний Зборами і є тепер заступником голови Дирекції.

Після короткої річевої дискусії над звітами, Збори, на внесок Ревізійної Комісії, одноголосно уділили абсолюторію уступаючій Дирекції і Кредитовому Комітетові.

До керівних органів "Карпатії" дібрано тільки двох нових членів, а саме п. Бориса Гайворона і п. Михайла Семанича до Кредитового Комітету, на місце померлого Петра Мантини і Йосипа Кобзаря, що уступив із цього комітету минулого року. Склад цих органів тепер такий: Дирекція: **Дмитро Корнел** — голова, **Михайло Коваль** — заступник, адв. **Сергій Радчук** — секретар, **Михайло Новицький** і проф. д-р **Ярослав Рудницький** — директори. Кредитовий Комітет: **Михайло Одайський** — голова, **Борис Гайворон** — секретар, **Іван Вахняк** і **Михайло Семанич** —члени. Ревізійна Комісія: **мґр. Іван Геврик** — голова, **Іван Байрак** — секретар, **Михайло Подворняк** — член.

Після Зборів членкині кредитівки почастували приявних перекускою, під час якої роздано шість гарних нагород членам, що мали щасливі числа придверних квитків.

—x—

КРЕДИТОВА КООПЕРАЦІЯ В ВІННІПЕҐУ І ТОРОНТІ

Вінніпеґ має марку столиці канадійських українців і ніхто цього не заперечує. Загально панує переконання, що у Вінніпеґу живе найбільше число українців — біля 50 тисяч. На другому місці ставлять Торонто, де сконцентровано чи не найбільше українців з останньої імігpації.

У Вінніпеґу почала діяти перша кредитівка — "Карпатія" — в 1940 році, в Торонті чотири роки пізніше (1944). На терені Вінніпеґу діє з кінцем 1961 року 9 українських кредитівок, а в них 4,250 членів і три мільйони девятдесять й одна тисяча пятьсот долярів майна. В Торонті, де також існує неменше як 10 українських кредитівок, чотири з них найбільші виказують в тім самім часі округло 10 тисяч членів і близько десять мільйонів долярів майна.

Це є цікаве соціяльно-господарське явище в житті нашої спільноти. Як його пояснити? Варто було б цю справу проаналізувати. На перший погляд виглядає, що в Вінніпеґу є замало зацікавлення справами кооперації або замало провідного елєменту в цій ділянці.

В останньому числі журналу "Наш Світ" за січень ц. р. Роман Ільницький, подаючи оцінку кооперативного життя між українцями ЗДА, пише дослівно так: "Під цим оглядом ми далеко впереді перед українською Канадою, в якій є багато українських кредитових кооператив, є багато більше кооперативного капіталу, але ще нема кооперативного руху".

СЕРГІЙ РАДЧУК

У СОРОКРІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ КАНАДИ

9 листопада, 1961 року, минуло 40 років існування Товариства Взаїмної Помочі Канади, 40 років тяжкої, наполегливої, конструктивної, піонерської праці і змагання на полі життєвої асекурації. 40 років відданої служби і забезпечення для своїх членів та українського суспільства Канади.

Отож переступаючи поріг ювілейного року, що офіційно триває від листопада минулого року до листопада біжучого року, погляньмо на історично-статистичні дані цієї інституції. З приємністю ствердимо, що Взаїмна Поміч це найшвидше зростаюча українська асекураційна установа, зорганізована свідомими українцями на користь українського загалу Канади, з головним осідком у місті Вінніпеґу. По сьогоднішній день Взаїмна Поміч має майна вартості понад 1½ мільйона долярів, утримує 50 відділів у шістьох провінціях Канади та нараховує понад 5,000 членів.

Товариство Взаїмна Поміч, будучи підпорядковане асекураційним законам Канади, має 11 модерних асекураційних плянів для дорослих та 5 для дітей; ось наприклад — подвійне відшкодування на випадок смерти в наслідок нещасливого випадку, касування вкладок (премій) на випадок цілковитої непрацездатности і касування вкладок в дитячих полісах на випадок смерти батька або опікуна. Також дається членам фінансову допомогу під час слабости. Окрім цього виплачується дивіденди членам, що мають за собою що найменше пять років членства.

При Товаристві Взаїмна Поміч існує добродійний і народний фонд. Добродійний фонд створено для допомоги канадійським українцям, що знаходяться або можуть знайтися в прикрому матеріяльному стані. Першенство мають, самозрозуміло, члени товариства. Народний фонд призначений для розвитку української культурної праці в Канаді, а саме — видання книжок на тематику української мови, літератури, історії, мистецтва; допомога українським інституціям, студентству тощо. За час свойого існування Взаїмна Поміч виплатила $21,000.00 з народного фонду на українські цілі. Сума $1,000.00 була уділена на будову памятника Т. Шевченкові.

З огляду на 40-річний ювілей, Дирекція Взаїмної Помочі проголосила ювілейну асекураційну кампанію. Намічена квота на Канаду — $400,000.00 вартости життєвої асекурації, тобто $10,000.00 за кожний рік свойого існування.

Отже призадумаймося над питанням асекурації — її важливістю і добробутом. Вистон Чорчил висловився про асекурацію такими словами: "Якби я міг поставити на своїм, я написав би слово "асекуруйтесь" на бюрку кожного громадського діяча та на дверях кожної хати." Прем'єр Канади Мекензі Кінґ сказав, що "лише життєва асекурація може заґарантувати Вашій дружині означений прибуток, доки вона житиме." Американський президент Рузвелт писав, що "мати асекурацію це моральний обов'язок великої більшости громадян."

А тому розкажімо про асекурацію нашим кревним, приятелям і сусідам. Пам'ятаймо наше гасло — "свій до свого по своє". Звертаймось до Товариства Взаємної Помочі Канади, що являється поступовою українською асекураційною інституцією з 40-літньою заслугою та досвідом, що є готова служити українцям Канади у всіх їх асекураційних потребах.

When Your Financial Problems Worry You - Take Them to Your Credit Union First.

— — — — — — — — — —

CREDIT UNION ANNUAL MEETINGS ARE IMPORTANT . . . . . .
. . . . Make Sure to Attend.

— — — — — — — — — —

It is easier to fight for one's principles than to live up to them.

— — — — — — — — — —

Democracy must be reborn every generation, and education should be the mid-wife.
- John Dewey.

— — — — — — — — — —

It matters not how long we live, but how.
- Bailey.

Behavior is a mirror in which everyone displays his image. - Goethe.

Юрій Федькович

Фармазони

(Продовження)

І на цю заповідь присягнули всі тридцять господарів, а цей у білій одежі каже:

— На це все, що ви присягнули, є реченець — сім років, сім місяців і сім неділь. Як цей час мине, то можна буде кожному з вас залишитись у фармазонах або виступити: це не є силувана справа.

Всі підписали, а цей у чорному промовив:

— Слухайте і уважайте! Ви вписались тепер у фармазонську книгу, а це значить: або до вічного і великого щастя, або в вічну пропасть і нужду до кінця життя вашого. Радісно буде й нам бачити вас щасливими, але як хто з вас прогрішиться супроти заповідей наших, того жде престрашна кара і нещастя. Бо ми, як я вже сказав, жарту не знаємо і на жарт на цьому світі не живемо. Уважайте! Уважайте! Ще раз кажу: Уважайте!

На ці грімкі слова зажурились нові фармазони і неодному закрутилися сльози в очах. Але цей у білій одежі промовив до них милим, благим голосом:

— Не журіться, фармазони! Наші права лише зразу виглядають тяжкі, але згодом, найдалі за місяць, вони будуть виглядати вам такі легкі й милі, що аж на душі вам радісно стане. А щоб вам Господь Бог допоміг, поцілуйте Його святий хрест, як знак спасіння, і цю залізну руку, як знак залізної, твердої волі. Треба мати залізну і добру волю і не даватись збити з доброго шляху, а тоді Господь Бог вам допоможе! Приступіть, фармазони!

Всі приступили, поцілували хрест і руку, а той чорний каже:

— За сім років, сім місяців і сім тижнів удруге нас тут побачите, з карою або нагородою, як хто собі заслужить. А на той реченець назначуємо вам таку старшину: перший — Василь Нестерюк, другий — Іван Правдарюк, а третій — Дмитро Складан. Слухайте їх у кожньому ділі, немов би нас самих, бо з ними є дух фармазонський!

— А тепер відправляємо вас із Богом і правдою! — промовив той білий. — Мир вам і хай Бог помагає вам! У добру путь, фармазони, і не журіться! Старшина хай ще залишиться тут!

Всі пішли мовчки. А по дорозі, вже далеко від Василевої хати, промовив Степан Притуляк:

— Мене, братчики, якби хто обміняв! І гадка в мене інша, і душа інша, і я зовсім інший чоловік, як був. Здається мені, що я вдруге на світ народився.

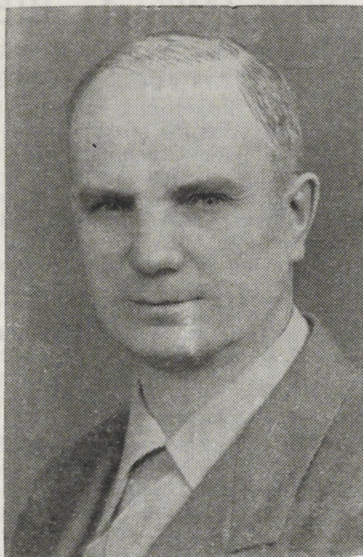
— Всі ми так почуваємось! — сказали фармазони і розійшлись по домах.

ЧЕТВЕРТИЙ РОЗДІЛ

Що далі у Срібнарові робиться, як Гершко Смок занедужав, що вони з війтом Павлом Дзюбом урадили, і як їм штука вдалась.

На другий день і цілий тиждень було чимало галасу й крику в селі, та й таки плачу і лайки. Бо жінки тридцятьох фармазонів мусіли мастити, мити і білити, що аж курилось. А їх господарі припрятували по коморах і шопах, чистили по стайнях, задвірях і подвірях. Мітли й віники малися в роботі. Люди аж упрівали, замітаючи і порядкуючи по всіх усюдах так, що й мишачої дірки не пропущено. Декотрі жінки, що розумні були, то й слухали своїх господарів, як закон велить. Але ті, що дурні й божевільні

НЕВІДЖАЛУВАНА ВТРАТА

Минулого місяця українська кооперативна громада в Вінніпеґу втратила одного зо своїх найактивніших членів. 3 лютого помер несподівано від удару серця, Петро Мантина, голова Кредитового Комітету кредитової спілки "Карпатія" і член основоположник кооперативи "Калина". Він також був піонерним членом Української Стрілецької Громади і помер на пості цієї організації в Вінніпеґу; теж був одним із членів-основників УНО в Вінніпеґу. Як колишній вояк Української Армії, а згодом член Канадійської Резервової Армії, він брав живу участь у комбатантських організаціях, зокрема в вінніпеґському Відділі Канадійського Леґіону. Також був членом братських асекураційних організацій — "Взаїмної Помочі" і "Українського Народного Союзу".

Бл. пам. П. Мантина прожив 61 рік. Походив родом із села Сілець-Беньків, повіту Камінка Струмилова. Виемігрував у Канаду 1927 року. Оставив дружину в Вінніпеґу, а в Україні єдиного сина.

Величавим похороном ушанували Покійного його військові й організаційні друзі. Почесна стійка комбатантів із прапорами своїх відділів стояли коло домовини на Панахиді в залі Українського Нац. Дому. Велика заля Дому була заповнена людьми. Прощав Покійного від УСГ Ст. Бабій, від УНО інж. В. Топольницький, від Леґіону Н. Маланчук і о. прот. Грицина від Катедри Пресвятої Тройці. Після відправи і останнього салюту, що його заграв сурмач ветеран, попращав Покійного від усіх друзів Ів. Байрак, голова УНО Вінніпеґу. На Поминках по Покійному, що відбулись у залі УНДому, в приявності понад 150 осіб, промовляли: о. Грицина, нотар Дм. Ґерич, ред. М. Погорецький, голова "Карпатії" Д. Корнел і мґр. Іван Геврик, який був господарем. Приявні зложили датки на Вищі Освітні Курси, що їх приготовляють ОУКО і ЦУ МУНО на липень і серпень у Вінніпеґу.

Хай світла пам'ять про Покійного завжди живе між нами!

БІЛЬШЕ СЛУХАЙ — МЕНШЕ ГОВОРИ

Природа обдарувала нас двома вухами й двома очима, а лише одним язиком; це тому, щоб ми більше слухали і бачили, а менше говорили. (Сократ)

З КООПЕРАТИВНОГО СВІТУ

Централя кредитових спілок в Ліма, столиці Перу в Південній Америці, одержала позичку в сумі одного мільйона долярів з Об'єднання для Поступу Латинської Америки, яке започаткував през. Кеннеді.

Кредитову кооперацію в Перу започаткували 23 індіяни в 1955 році, а с огодні є там вже 210 кредитових кооператив.

— — — — — — —

ВІД МОРЯ ДО МОРЯ

Канадійський трансконтинентальний шлях довжиною 4,500 миль — від океану до океану — буде офіціяльно відкритий у вересні 1962 року.

— — — — — — —

В ресторані: Якщо ще досі не знаєш, то скоро переконаєшся, що чим більше людина в розмові тебе зацікавлює, тим менше можна їй вірити.

— — — — — — —

В готелі при пиві: Перед суддею ти невинний, доки тобі не докажуть вини. Але перед жінкою, то якраз навпаки.

— — — — — — —

Мудрий чоловік свідомий свого незнання; дурний думає, що він усе знає.

— — — — — — —

Як лихі люди об'єднуються то добрі мусять лучитись, бо інакше вони пропадуть один по другім, як марна жертва у зневажливій боротьбі. (Бурк)

— — — — — — —

АРҐЕНТІНА

В Буенос Айресі діє вже понад сім років кредитова спілка "Відродження". Останній звіт з днем 31 серпня м. р. виказує оборотові фонди в сумі 18,171,520 пезів.

Кредитівка платить 7-9½% від ощадностей, які з повищою датою виносили 9,057,218 пезів. Управителем "Відродження" є Б. Яхно.

Увага: І пезо вартує один і чверть цента в канадійській валюті. Один мільйон пезів — це округло $12,500.00

Звіт Канадійської Преси за 1959 рік виказує, що 9 чартерованих банків Канади мали 98 тисяч удільовців. В тім самім році було понад два мільйони і 300 тисяч членів у кредитових спілках в Канаді.

— — — — — — —

Сімнадцять країн в світі стали незалежними в 1960 році.

були, ну ж лаятись і свaритись із чоловіками, а нарешті почали плакати й голосити. Але фармазони недарма залізну руку цілували: що сказали раз, так і мусіло бути. Вони чули від своєї старшини, що цей світ і людський вік ні на жарт ані на фрашки є даний чоловікові від Бога. Так вони справувались, що за три дні виглядали їх господарства і ціле їх обістя, що навіть по закуточках були такі чисті й харні, як у якій церкві. А в кожній хаті було гарно, як у красному віночку, що аж образи святі на стінах усміхались і мило поглядали на всю челядь у хаті. Бо кожне — і мале і велике — було в чистих сорочках. і одіж на них чиста, хоч нераз полатана і стара. Бо так кожний господар наказав і так мусіло бути.

— То не сором — казали фармазони — що одежина стара й полатана, аби лише була чиста і неподерта.

Отже мусіли жінки що-суботи латати, мити і хаїти, як перед Великоднем, бо чоловіки наказали: в мене кожної неділі Великдень!

Доки це в селі так діялось, другі срібнарівські господарі, що нiщо не знали, не могли надивуватись. Аж тут і сталась у селі тривога: Гершко Смок захворів, і то так нагло і тяжко, що аж за лікарем у місто післали. Жидівки Гершка обсіли, вейкають і в груди кулаками товчуться. Аж тут і надходить пан-війт Павло Дзюб.

— А що там, пане Гершку? Ви хворі?

— Я вже вмерло, нівроки! — ледве промовив Гершко.

— Та що це вам, Гершку? Скажіть мені, бо ж знаєте, що я ваш приятель! Що вам?

— Ви ще питаєте, що мені? Я добре рахувало... Вчора тридцять мужиків не пили в мене ні пів-кварти горілки... Ай-вай-мір!...

— Та Бог з вами, Гершку! Про тридцять дурнів ви ще будете далі орендарем, як і були. Не бійтесь!

— Герсти? Тридцять дурнів?!... А ви знаєте, яка то втрата мені через цілий рік? Найменше три тисячі ренських на рік! Ай-вай, ай-вай!...

— То де би? Що ви кажете?

— Герсти його? Хіба Гершко Смок не вміє рахувати!... Я ще то дуже мало сказав — три тисячі!... А то мені все наробило той Василь Нестерюк, бодай би було свою голову там зламало, де пак було... Вей-мір!...

— А з ним не можна би раду дати? Я, як схочу, то й сліду по ньому тут не буде, не то що!

— Суре, дай пану-війтові а ґіт бромф, тієї доброї! Ану, якби тото, як? Прошу вам! Мені вже зовсім легше стало! Ну?

— Не журіться ви тим, Гершку! Ми з нашим писарем вже говорили. Буде все добре. Оттак, видите.

— Ай-вай! Дивіться хто то приїхав, ще й з двома жандарями? Може то вже за ним, нівроки? П'ять ведер горілки зараз вам тут кладу! Ідіть борше, та питайтеся, чого вони приїхали! Біжіть, прошу вас!

Війт вийшов надвір, а той пан, що на бричці, питає:

— Де тут війт мешкає?

— Я є війт! Що панові комісареві треба?

— Писар де?

— У канцелярії.

— Ходіть, покажіть нам! А зараз цілу громаду скличте, щоб якнайшвидше зібралась у канцелярії з податковими книжками!

Війт побілів, як стіна... Але що було робити? Мусів комісарського наказу слухати.

ЗБОРИ І ВИБОРИ

Дирекція кооперативи або кредитівки — це дуже важливий чинник в житті товариства. Вона відвічає за наймання управителя, за встановлення загальних правил ведення кооперативи і дбає, щоб ті правила приписи й ухвали виконувано.

Тому що члени на річних зборах вибирають членів дирекції, варто над цим поважно застановитись. І так: 1) аналіза з кооперативного життя виказує, що 85% кооператив вживає номінаційної комісії для вибору директорів. А членів комісії назначує або дирекція або самий голова дирекції.

2) Панує загальне переконання, що добра дирекція може мати вплив на вибір спосібних членів до дирекції. Мотивом для цього може служити переконання, що члени дирекції руководяться добром кооперативи, а не використовуванням свого впливу для особистих цілей.

3) Хоч учасники зборів ставлять часто додаткових кандидатів, збори переважно вибирають в більшості кандидатів, яких ставить номінаційна комісія.

4) Звичайно номінаційна комісія ставить більше кандидатів на кожну позицію, напр., при виборі двох директорів ставить 3 або 4 кандидатів.

5) Досвід виказує, що пересічно 17% членів приходять на збори, а буває й менше. Наприклад, згідно із статутом "Карпатії" до важности зборів потрібно 10% членів, а ніколи не може бути менше, ніж 15 членів.

До номінаційної комісії треба назначувати кваліфікованих людей, себто таких, що знають докладно потреби кооперативи, а також знають якнайбільше членів кооперативи. Вони звичайно контактуються з членами, яких кандидатуру думають ставити, радяться і стараються запропонувати зборам як найспосібніших, добрих і чесних людей. Вже перед зборами деякий час вони проголошують **намічених кандидатів** в пресі, чи то в бюлетені, або в інший спосіб. Вони також подають кваліфікації кандидатів — чим і хто з них прислужився для справ кооперації в минулому або в якій іншій ділянці громадського життя. Тоді член, що має голосувати на зборах за кандидатом, має більшу нагоду знати про кандидата.

На жаль, так воно буває, що номінаційна комісія майже ніколи перед зборами не подає назвищ кандидатів. В дійсності так воно буває, що більшість членів не знає навіть ніщо про справи кооперативи та яких саме директорів потрібно. Тому постійно впродовж року треба давати членам якнайбільше інформацій про функції і завдання кредитівки та обовязки членів дирекції і комісій. З того згляду краще булоб вибрати на річних зборах номінаційну комісію, бо не дуже це добре, якщо працівники, чи сам голова дирекції або директори, яким виходить реченець, будуть назначувати номінаційну комісію, або й рішати про кандидатів на опорожнені місця.

Рівнож треба дати членам нагоду ставити кандидатів "з підлоги", а особливо заохочувати членів до найчисленнішої участи в зборах.

ХТО І КОЛИ ОСНУВАВ ПЕРШУ КООПЕРАТИВУ НА ЗАХ. ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ

В статті "Пам'яті д-ра Кирила Трильовського", що була поміщена в "Свободі" з 14 листопада ц.р., д-р Ол. Марітчак подає, що д-р Кирило Трильовський заложив в 1904 році першу на Покутті кооперативу "Народна Спілка" в селі Іспас, Коломийського повіту.

— — — — — —

ПІЗНАЙ КАНАДУ

Найдовший міст в Канаді — це міст Вікторії на ріці св. Лаврентія в Монтреалі. Він має 25 прогонів і довгий на одну милю й чверть.

— — — — — —

На 1 лютого 1961 року було в Канаді 13 більйонів 763 мільйони долярів в обігу.

В Шевченкові Роковини 1962 "КОБЗАР" Т. ШЕВЧЕНКА

та інші видання УВАН у Канаді з Шевченкіяни в р.р. 1949 — 1962.

КОБЗАР в 4-ох томах за редакцією проф. Л. Білецького. Багато ілюстрований рисунками і малюнками поета, 6 з них в кольорах. Статті й пояснення до головніших поем та їх історичне значення, біографія поета. Видання Видавничої Спілки Тризуб і УВАН у Вінніпеґу. Всі чотири томи: 2.000 стор. друку. Кожний том в полотняній оправі. Ціна за комплет **$25.00**

КОБЗАР за редакцією д-ра Василя Сімовича з поясненнями і примітками. Друге справлене видання за редакцією д-ра Ярослава Рудницького. Видання УВАН — Інститут Шевченкознавства і КПУК. Вийшов з друку 1960 р. у Вінніпеґу. Стор. 431. В дорогій полотняній оправі. Ціна **$7.50**

КОБЗАР — ювілейне видання 1860—1960. З наголосами. Видання УВАН — Говерля Нью-Йорк-Вінніпеґ, 1960. Ціна **$2.50**

КОБЗАР із "Основи" 1861. Перше книжкове видання з нагоди сторіччя за редакцією Яр. Рудницького. Стор. 172. Вінніпеґ, 1961. Кишенкового формату в полотняній оправі. Ціна **$2.50**

T. SHEVCHENKO: The Kobzar of Ukraine. Translated by Dr. A. Hunter, Second Edition. UVAN — Howerla. New York — Winnipeg, 1961. Price $2.00

Леонід Білецький — ВІРУЮЧИЙ ШЕВЧЕНКО. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1949. Ціна .... **.50**

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В ЯГОТИНІ. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1949. Ціна **1.00**

Яр. Рудницький — НАЙБЛИЖЧІ ЗАВДАННЯ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1958. Ціна .... **.50**

ШЕВЧЕНКІЯНА НА ЗАХОДІ. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1959. Ціна **1.50**

БЕРНС І ШЕВЧЕНКО. Видання УВАН, 1959. Ціна .... **.50**

Д. Дорошенко — РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ ПІД ПРАПОРОМ ШЕВЧЕНКА. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1949. Ціна .... **.50**

М. І. Мандрика — ШЕВЧЕНКО і ФРАНКО. Видання УВАН. Вінніпеґ, 1957. Ціна. .... **.50**

ВПЛИВ ШЕВЧЕНКА НА БОЛГАРСЬКУ ПОЕЗІЮ. Видання УВАН. Вінніпеґ, 1956. .... **0.50**

Вол. Жила — ІДЕЙНІ ОСНОВИ ШЕВЧЕНКОВОГО ГАМАЛІЇ. Видання УВАН, Вінніпеґ, 1958. Ціна .... **.50**

W. K. Matthews — TARAS SHEVCHENKO, The Man and the Symbol. Second edition. Illustrated. UVAN, Winnipeg, 1961. .50

Яр. Славутич — ВЕЛИЧ ШЕВЧЕНКА. Вінніпеґ 1961. .... **.50**

Яр. Рудницький — ШЕВЧЕНКІЯНА В ШВАЙЦАРІЇ, Вінніпеґ 1962. .... **.50**

* * *

Всі ці видання можна замовляти в українській кооперативі "Калина" 862 Мейн Стріт, або в УВАН, 3597, Вінніпеґ 4. Ман.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ КООП. "КАЛИНА"

відбудуться в п'ятницю, 4 травня, в Українському Нац. Домі, 935 Мейн стр., у Вінніпеґу. Початок в 8 год. ввечері. Просимо всіх членів прибути!

САМОДОПОМОГА

SELF - HELP

Виходить квартально, видає Кред. Спілка "Карпатія".

Редагує: Колегія

Адреса:

SAMODOPOMOHA

862 Main St. Winnipeg 4, Man.